

2. 2. 1936. u 8. sat
Kot 5. 6/36

909

4

CIJENA DINARA 2— (DVA)

KARAMPANA

Kulturni list za proučavanje starina i potreba Kotora

Godina: rada i prosperiteta

KOTOR, 3 februara 1936

Broj: mižertje

Dragi moji Kotorani i Bokelji!

Kako sam Vas preko „Glasa Boke“ avizala, evo sam Vam za festu arivala. Imala sam dosta muke dok sam se iz onih „kadena“ izvukla, nego sreća je bila moja i Vaša što „luketa“ više nema. Odmah ću Vam se požaliti da ste me svi zaboravili i potpuno „bandonali“. Moje ferijade nemaju više nimalo piture, na fundamenti ploče su propale, a mačke i pijani svake por-karije činu, sve mi je skoro „krolalo“ samo što se još bačilo nekako drži, a i njega bi mi mularija slomila da šjora Pave i Vide i ostali moj dobri kom-šiluk ne paze i djecu sramoto.

Prvi djir što sam po gradu učinila odmah sam se infotala. Vidjela sam ja odavna da u palacu „cirkula“ ima biti neka velika promiena. Stala sam na piau da bi vidila cirkula u facu; kad od jednog na perguo dolazi šjora Mici. Gledam je pa se čudim, a nekako mi se neda vjerovat da bi šjora Mici mogla za čvije godine avancati već cirkulo. Okrenem se i vidim Djelka na vrata kako se razgovara sa Ionom Vajnerom, Erminio Mandelom i onim Jelavićem. Polako se primaknem i uvučem u onu kanizelicu što smrdi kao kod Njunja. Čujem ja kako se Djenko fali kako mu je u šjore Mici bio dobar objed. O, kapijo! Sje-tih se ja odmah, tu smo dakle. Od Kapitana postao je otel, a umjesto cirkula sad je šjora Mici. Pijunula sam od fote i čini mi se Mandelu na lum-brelu i pošla dalje. U butigu one u-dovice vidim šjoru Maru kupuje pe-trolje. Oni mali se kilavi da obali ne-kakvi kašun, a udovica šerijo kao pro-kurator piše po onoj debelej knjizi. Na drugoj strani uz one skaline ide jedna sinjorina i učinilo mi se da joj ide krv iz usta, ali kad sam bolje po-gledala vidila sam da je to od onog pustog crvenila. Na vratima stoji Lu-ka i govori jednoj ženi da boljega džempera neće naći pa kako je volja. Djordje čisti laštre i fišča „Marijani“. Tu sam stala, jer sam mislila da ću kroz prozor vidjeti moga Spirita ka-kroza, ali kad tamo vidim Toma ka-ko grata jednu latu od masti. Bila bi ga još gledala, ali sam čula kako Be-po kašlje i sramoto onoga što mu je prodao nekakvu svijeću. Pogledam

Ситне вијести

— Пригодом Крсног имена нашег младог и симпатичног политичара; нашли су се у његовој кући најеминентнији политичари овога краја, међу којима су упали у око један од главнокомандујућих Бокешке мр-нарије, и други: вјечити путник од Новог до Котора г. Мутикаша. Зли језици причају, да се је тога дана г. Мутикаша из кукавичлука сакрио иза свехаре креденце, еда се неби срео са главнокомандујућим.

Na Tripundan kadio bih rado, Da se još ne bojim „Mina“ imenaka, Pa sam zato admiralu kazo, Da ne mogu, jer još nemam fraka.

Hoћ je bila, kad je malog цара (iz novoga grada) Iz tamnog sočaka ispratali jedna cura mlada; I mangupi neki višеше ga; poboja se namaх царске круне, Poboja se mali царе своје жене крупне

Nacionalni borac, političar davni U Pohorce stupi da ideju brani, Na putu mu stade mladija jedna sila; Ševrdalo jedno, al' ma kakva bila On se nje ne boji, jer se njojzi glava Davno, sjećate se, niz trg kotrljala

kroz koltrinu i vidim unutra onoga Tripa velikog sa Suda i onog drugog Tripa maloga sa telegrafa. Nisam hie-la sekavat jer su bili oko te svijeće zauzeti, a učinilo mi se ko da je oni veliki Tripo nešto kroz zube zabešti-mao. Ima bit da se na svijeću ope-kao. Tu sam trefla na sina od Bepa kako izlazi iz kuće. Nebi ni to znala da se oženio, da nisam čula, kako su dvije gospodje iza kantuna rekla „q-esto ge ze la molie“. Bila bi možda bolje pogledala, koje su to dvije go-spodje bile, ali odjedanput čujem ve-liku galamu i beštimanje oca i matere. Ispred butige „Pera kaligera, karaju se trojica. Pero i oni vojni šartur Di-mitrije, a među njima oni što ga zo-vu Mister. Vjerujte mi utafio me strah i pošla sam drugom kaletom. Toni Šartur šije nekome kaput, Jovo nešto šumprašaje, a Milo šije na makinu. Na drugu bandu barbier Ferdi metnuo

— Govore sam držo kroz Boču čitavu Proscjivo narod kroz Boču ubavu Ja tražio nisam baš nikakvu slavu Pa dobio nisam ni petoga Savu ..

— Za vrijeme božijih ferija naš mladi i agilni političar bavio se u Beogradu i vodio vrlo va-žne razgovore sa bivšim našim premijerom Boškom, i tom priliko-kom izrazno mi je svoje duboko ja-žeње što je iz ruke isпустиo kor-milo drжавног broda, premda na-glasio je: mnogo Vas više cijeni-ma kao opozicionara. Premijer ga je ljubazno potapkao po ramenu, napo-lesoni se sa smiješnim, obehavši mu maršalску palinu.

Надаље дознајемо, да је наш „мар-шал“ провео дуго времена у парла-менту, водећи преговоре са разним политичким групама, тако да је, и био зaborавио на своју болесну но-гу. — Још дознајемо да се још ни-је дефинитивно одлучио: да ли де-сно, да ли lijeво.

— Pitali Nika maloga, koji je za njega najzlatniji dan — kad je uslije-dila ona demisija — odgovorio je tužno.

Jedna ispravka

Nek se zna, da ja prošle godine nijesam išao po Istoku radi agitacije, već radi djevoјke.

učo Mašo

očalin i čita neko libro, a brat mu To-ni sa onim puljezom Mimom „uvekile raspravljaju o fuzbalu, a na drugoj strani ispod kombinacije i džempera stoji oni Elegant i čita „Politiku“. An-ka od bureka stoji na vrata prekršte-nih ruka i poskakuje. Ili joj je zima ili joj je došlo. Neznam. Vidim sada nekakvu luminaciju. Pogledam ko je tu, a kad tamo vidim onoga barbiera i glumca Gracijuu kako sjedi na pol-tronu i čita. Sigurno ući kakvu novu u-logu. Nisam ga htela sekavati, pa se ok-renuh i vidim onoga velikog Bužančica kako snče brke i razgovara sa stari-m Bebićem o penšuniji i nekakvim pitu-rama što neće niko da kupuje, dolazi stari Djuš Prela pa im priča kako na marinu ima dosta pazara, nisam mo-gla čuti što su još razgovarali, jer su počeli lupati u onu butigu gdje je bio nekad pok. Sabo, oni što je prodavao salam i kobasice, pogledam što je tu

JAVNA LIČITACIJA

Jedna oviješna ustanova raspisa-
la je, slijedeću licitaciju:

Dana 4. februara o. g., u 9 sati
ujutro na Trgu Karampane daje se
na licitaciju izvjesna količina
hartije za savijske slikih sarđela.
Među ovom hartijom, skrećemo paž-
nju, nalazi se 1000 komada posljed-
njeg broja „Bokeške zore“, kao i
još velika količina ostale nerap-
kakovane karte.

Pošto za ovu licitaciju vlada
narcotični interes, to se licitanti
mole, da se prethodno prijave ured-
ništvu „Karampane“ radi polaganja
kaucije.

Kusulijeru Ivu Kotulici

„Zalud ti je srce mlado,
„Kad momačkoga nema maha,
„Ne može se bojak biti,
„Bez olova i bez praha itd.

Jedan prijateljski prijekor

I prijatelj: „Moj iskreni i najmiliji
prijatelju, teško mi je Zao na tebe —
kao bivšeg vojvodu — što mi ne
dodje kaditi, jer bi mi tvoje prisustvo
kao iskrenog prijatelja bilo odveć dra-
go, jer znaš, moj prijatelju, da te volim
kao svoju dušu i da sam ja, vazda
ostao onaj isti i dosjedni tvoj iskreni
prijatelj, kao ono znaš prije pet go-
dina, jer ne bih želio da me bar ost-
tina svijet drugče razumije, a za tebe
mi je lako“.

II. prijatelj: „Hvala ti moj mili
iskreni prijatelju na ljubeznom pozivu
i riječima. Ja sam uvjeren da bi ti
moje prisustvo bilo drago, ali znaš,
da sam onoga dana morao na Savinu
glavicu, kao ono i ti ljetos za Zlatna
Prahna. Molim te moj iskreni prijatelju

ne moj me voljeti kao svoja pleme-
nita dušu, jer bi to odveć bilo.

U spomen OO!

I
Nalazim se u sred grada
Svim susjedam dajem jada
Pogotovo kad je ljeto
Svak me grdi, grdi eto.

II
Na daleko miris širimi
Po njemu me svak poznaje
Prolaznicim dah nestaje
Svatko kaže strašno da je.

III
Potreban sam zaisto svima
Premda čovjek glavom klima
Neprestano građih mene
Stoga mjesta da me smjene.

IV
O tome se pregovara
Al se stalno ništ' ne stvara
Naštri se presrho rade
Novog lijenog da sagrade.

V
Od tog biti nehe ništa
Još he prohi stđ godišta
Dokle spnoje kraj sa krajem
Još lo tada bit he graja.

VI
Da sam ikodljiv ja uviham
Nikotme se baš ne sviham
Komarci su e me ležu
Po susjestvu oni bježu.

VII
Susjedam se stalno drema
Od komarca mira nema
Od meirni su daļu nohu
Iz kože he da ikochu.

VIII
Mene briga zato nije
Ja se slatko na to smijem
Pomohi se sam ne mogu
Jer sam davno ja bež noju.

Iđe dalje, u maloga Tripa Budi čita
Jugoslavenski, Kazimir piše drañne a
Tipó gleda u prozore „Vardara“ gdje
je nekakva ženska proštila lencule,
tu sam čula poznati sopran naše Tri-
fone gdje više Dare, Dare, ona je bila
vršla sa nekim paketom i odmah se
vratila kad je čula da je zovu, vidje-
la sam da imaju posla pa je nisam
htjela intrigavati, a bilo dosta svijeta,
učinim nekoliko djira gore dolje, vi-
dim dosta toga nova, vidim neke nove
bitige, i mnogo čuđa što prije nije bilo,
djiravajući gore dolje opazim i šjor
Pava od komune, izgledao je nekako
mamurno i nije me odmah poznao,
kad sam mu prišla, ali kad je bolje
oči otvorio loliko se obesećao da me
zagrlio i was sretan pita me ke nova
moja Karampano? a ja mu govorim
da sam baš posla učinil vizitu na op-
ćini da mi kažu Sta ima novoga za

GOLI VANI!

U nedjelju prije zore rane
Zure lovci put skaljarske stranē.
A pred kuću gospodara Mata
Harna lovca još od prije rata;
Tripov motor od auta zuj,
Lavež pasa na daleko bruij;
Mato sjeda i družba ostala
Meñio, Vaček od svog druga Pavla,
Popče se do vrh Ledenicā
Hoće lovci da ulove zeca
Stigoše ti tamo u svanuće
Dok ko pozdrav jato im cvrkuće.
Izidoše redom iz auta
Te slušaju komandu šjor Mata:
„To cvrkuće braćo jarebice
Lijevom stranom povrh Ledenicē,
Stoga Vaček s Pavlom pravcem gore
Ja ću s Memom polako na dolje;
Sto patrona spremite rezerve
Bit će lova Božije mi vjere.“
Sluša Pavle presjedniki lovaca
Stari strateg od Piperške sirane
Strastan lovac i strjelac bez mane;
Sluša Vaček, pa se rukom maši
Hvata grlo svojoj dražoj flaši,
Dodajući Pavlu, Memu, Matu
Junacima u miru i ratu.
Kada svoje potkrijepiše tijelo
Komandaje naš šjor Mato smjelo:
„Otpuštajte rasne bje ljute
Gordon, Seter, Spantele i Zute
Te podjimo prema Vrhū Golom.
Napred s kerom čuvenim Stambolom,
S Fiorom, Trelon i sa Kingom Ijutim
i poznatim Stampčević žutim
Primaknuti baš do na Vrh Goli.“
Smrtonosna paljba se zahori
Razliježe se s vrhova planina
Do dna plavog Jadrana dubina.
Piper Pavle puca, kolo vodi,
Baš u srce jareba pogodi.
Pade Jareb slomljenijeh krila
Orlu ravan — od četiri kilat

i vidim šušte štramac i torbice za
djecu, gledam tabelu ali nisam mogla
sve pročitati, jer ima dosta toga, tada
me umalo nije obalio jedan kar pun
petrolja i soli što su iznosili iz one
butige gdje je bio šjor Bogo, pogle-
dam ko je to, odmah sam ga prepo-
znala, tu je oni Grgo iz Mula, kakvu
ima butigu nisam arivala vidjeti jer
je došao nekakvi kar od smeta pa
sam utekla u portun od pok. Jozefa,
tu sam stala dokle kar prođe, dola-
zimi nekakvi sa bonetom pa me gleda
i tuđeški upita „vas vinciji pite“ aj
k vragu beštijo ali me ne poznaješ?
on se snebio pa me gleda, ja sam
pošla van i pred butigom šjor Ante
Marke neke žene gledaju robu, šjor
Toni nešto arabaški bruntila a Mato
govori Dendi, pazi mi se znaš, nemoj
da se obrukamo pred našom publi-
kom, oću šjor oću, govori Denda i

ove dvije godine, pa sam ga zamo-
lila da ja ne činim skale neka mi on
izpriča, e, govori on, moja Karampa-
no imao bih ti puno toga pričati ali
nemam vremena, nego da nečiniš skale
i da ne sekaješ gospara Tona, ja ću
ti sve reći koliko se mogu sjetiti, mi
smo ti moja draga imali puno posla
kupili smo od šjor Mate Elektriku i
dajemo je ništa skuplje nego on što
davao, uređili smo djardim, piturali
one bankele na marini, uzeli nove ško-
vacine, popravili one rupe na rivu,
promijenili 23 pibće na pijacu sv. Tri-
puna, onda kalali onu cijenu u banj
i sada nije više voda onako vruća kao
prije, pulcicitiano kupili smo kapute
macakahu popravili tigle na kuću, za-
hod na obali piturali iznutra i izvanka
a onaj u gradu popravili i sad prosto
miriše od čistoće. Nego to su samo
sitnice. A čuj sada ovo drugo. Imamo

Ojesi ga, preko ledja vinu
Te prezirno posmatra družinu.
Četvorica u lovu je bilo
Strašilo se samo ulovilo,
Plaminci ga namjestili tamo
Da se brane tičurina samo.
Spustili se pred večer niz brda
Blizu kule Baja grada tvrda,
Auto ih sačekao „Škoda“
Te primio junake od roda
I kerove kolosalne rase
Izvezbane kod stada, kad pase.
Svi se lovci do zla boga ljuti
Ali zato veseo je „žuti“,
Jer lovcima štogod milo bilo,
Žatome je dobro strašilo.
Očekujući lovce masa svijeta
Na obali govoreći šeta:
„Vala mesa što će biti sada
Mesarima posao će da strada.“
To načuo „Milo Moje“ Mato
Pa se ljuti strahovito za to,
A krivo je Filipu i Tonu
Putar Gjuri, drugu, kompanjonu;
Među njima o lovu se zbori,
Protjestvuju, pošto nisu gori.
Putar Gjuro lovac od nišana
Ima lova i s bližijih strana:
Zeca, šljaka, čaglja s malo para
Na Trojici pred njime se svata,
Pa sa lovom svom se domu žuri
Pred ostalim gordo se šepuri.
U toliko stigli lovci gradu,
Sve po hladu da ih ne poznadu
S „jarebom“ Pavle oko vrata,
Iza njega divan naš šjor Mata,
Vacek. Memo iz čuvene hajke
Oničijev pravcu „Mile Majke“
Da naredi večeru od vola
I zaslade lovom sa „Vrh Gola“.
Pod Vrcmem 1935 g.

Fala Bogu da odlazim za Šibenik, prije one
glednice Karampane „dete Stojante“

Vi sada carinaricu, magazine, hotel
Izviše kafane „Dojmi“, u Škaljare ku-
ću za Berru rada i još toliko toga da
se mi sjetiti ne mogu. Ja sam ga slu-
šala a suze su mi tekle kao potok od
zadovoljstva i sreće, koje je u ovo
kratkotrajno vrijeme usrećilo Kotor. Govor-
nim ja šjor Pavu: oprostite mi ali ne
mogu više slušati nego idem da vidim
svet i bez ašešora. A on mi govo-
ri: nemoj sada jer šjor Toni ima
posla, pa nema kad da otvara škafe-
time. Ja ga gledam, što govori. Kakve
škaljarine, šjor Pavu? Pa zaboga oni
sve to čuva pod ključ, jer bi mi se
mogli izgubiti ti nacrti. Muko moja.
Čula sam nekakvi kolap isto kao on-
da kad me je Bepo Spatjola poprav-
ljao pa me mlatio sa onim velikim ču-
kudom. Gleda me šjor Pavo i pita što
mi je? A to ste Vi još ostali na planovi!

Jadikovka Nika od Tronbuna

Cipelar sam s malo plate,
Širok, crven, visok nisam,
Vince pijem sve na rate,
Pa sad reci družice, ko sam?
I još ne znaš? — Ronim dobro,
Bolje nego Zvonko tanki
Kome pratnja treba, pobro,
Da u krevet legne laki.
Ni mog imehjaka — vraga
Ne bojim se u tom radu,
Niti od štampara Draga
Koj' mi muči dušu mladu.
Još me ne znaš? — Staro, mlado
Pozna Nika od Tronbuna,
Koji kad može tako rado
Štipe curu kod kantuna.
Jao! — tako jedne noći
Slugu gazde tek pogladih,
Kad ti moja žena skoči
Iznenađa, i ja odmaglih...
Potrčao sam, žedan, gladan,
Do pašanca, tu u „Sportu“,
On navali: — Što je jadan? —
A ja drhćuć kazah zgodu.
Da otresem teške brige,
Od jada sam vino pio,
Pjevao sam „Razbojnik“
I Igorov kozak bio.
Al' što mogu, dragi družice,
S jedne strane gazda češe,
A s druge me žena struže,
A u „Sportu“ Drago kreše.
Promislilih se dublje malo.
Te odlučih kraju doći,
Pa barem me glave stalo,
U manastir jedan poći:
Oprostiti se sa tronbunom
I obući svetu halju,
Opasat se sa kordunom,
Križ o vratu i medalju;
A na lijepu moju glavu
Stavit kukuc i tad poč'

Kuku meni! A ja sam mislila da je
lo već gotovo. E, govori šjor Pavo.
Što ti misliš da je to tako lako. Kad
bi ti samo vidjela koliko je predloga
napisao gospodar Predrag, gospodar Igro
gospodar Sigizmund i svi oni drugi, on-
da bi tek vjerovala koliko smo muke
imali samo sa tim planovima, a ostali
smo i bez ašešora. Svi davaju ostavke.
A oni što ga zovu Musolini neda ni-
šta učiniti, u sve je kontra. Počelo
mi je bito zlo, a imala sam poč' kroz
grad da sve vidim i obidjem, ali ovako
nemogu, pozdravim se sa šjor Pavom
i podjem natrag na svoje mjesto, kroz
onu ulicu od Puhalovića, vidila sam
Tona sa velikim trbuhom, zadovoljan
posli idu dobro a i konkurent je tu,
Gjura svega šljedog paste brige, čula
sam Depopa kako pjeva kandele idu,
u „Glas Boke“ dva čorava i jednog

U ćeliju, tisuću bravu,
Kleknut, molit dan i noć.
Kad se „udat“ ja me mogu,
Očenaše sa krunice
Brojiti ću dragom Bogu
Da mu jednom vidim lice.
A kad prodju ljeta dva,
I novcijat kada svršim,
Boka će mi slaviti sva,
Jer ću misu tad da služim.
A kad prodju ljeta mnoga
Naci će te tad fra Nika,
Bijele brade, usred „Sporta“,
Kako gri porenika...
Obojica suze liju,
Dok svanula nije zora,
Zemljotrese zarke piju
I spominju profesora...

Opaska Uredništva: Vrlo žalimo,
što zbog tehničkih poteškoća nije u
ovom broju mogla biti uvrštena, ovim
stihovima odgovarajuća karikatura fra
Nika od Tronbuna, ali će ista izići u
idućoj „Karampani“.

Radio sotto umbrella

Jutro! Zrake sunčane lopte
prolaze vazduhom i daju život...
Ona! na prozoru, sjajna ko sunce
promatra svojim divnim očima,
lijepog crnoanjanstog Fritza, na ponti.
Muž joj naviga po lungu korsu...
A lijepu ženu drži u „morsu“,
Al' osim njega, još je i Pave,
Koja neda Zeli malo zabave...
Ona tad' jedna iskoristi zgodu,
Kad muža joj nema, jer je na brodu.
A Pavi nadje malu ispriču,
Te željno srasno pchrli Fritzu...
Sinoć sa bala podjose kući,
Da jedno drugo do boli muči.
A sutra su skupa dočarali milu
Davno žudjenu „česku idilu“!

cotava, Gijda kako razgovara sa Špi-
rom koji je kao uvijek sa garofulom
zakiećen, u Zadrugu Niko zadijeva Lola,
stari Suća, Bađa i Ilić kibiciju karte,
Mato mali igra sa Krstom, a Ivo sa
doktorom pa se Ivo ljuti što Mato
ruski govori sa Krstom, na stolu Niko
sa lenton čita loj, a rusi u kantunu
piju kafu i tumaju, bilo je puno dima
od duvana pa nisam mogla više stati
pošla sam na pijacu vidim Makina i
one barbiete kako se smiju, imbro-
kali su nekakvu munidu na pijecu
pa kako je ko vidi hoće da je digne
ali nemogu, pa se ovi farabuti smiju,
pošla sam za nepoč u napas. Danas
sam umorna i inofatana pa nemogu
vam pćinit više vizita, ali dovidjenja
na zadnji dan karnevala. Stojte mi
dobro lijepi moji i neka vam je na-
zdravlje Tripundan, adio.

Dobrota vam ima; jednoga žandara, imenom se zove naša „šjora Mara“. Prezime njeno slično je jednom jelu. Za koje nije potrebno gamelovati.

Neznamo kako se osjeća ona djevojka s kantule, poslije odlaska onog mladog profesora. Mislimo ne baš dobro... jer kad pasa-ovoni famozni parapat iza Plagenata, tako se jedna promjeni u licu, da čovjeka čini kompasijun viditi je. Možda je „On“ potjesja na one „senlade“. Možda... Ali neka se tješi jer joj je kantulu ostavio.

Пионери Пераста

I
Старетинар мене зову,
Због намере лене.
По модерном те кову,
Да ми се освете.

II
После много рада,
Довео сам све у реду;
Али зато, имао сам јада,
И препонску греду.

III
Што се, није дало милом,
Такви су Вам наши људи,
Провео сам, али силам,
Због њихове круте худи.

IV
Није само доста,
Што ми моји ометаху грађу
Неро још ми туђин оста —
Граховљанин, за велику свађу.

V
Завидника у мом раду
Имам посве много
Али нека знаду
Да их пазим строго.

VI
Није мени мука
Написати жалбу, тужбу строго
Не боле ме ни још рука
Ма да сам их послао много.

VII
Па кад сам се чуо и раније
Било злом ил' добром
Нек ме „Карампана“, да Вам је милије
Лепо сети овом згодом.

Razne vijesti

PRČANJ. Ovj se osnovala „Lojolina škola“. Prvo predavanje su održali njeni osnivači Lipanjević i Istambulović sa temom: „sa svakim lijepo, a s nikim iskreno“.

— Da znam da će se povratiti zlatno radikalno doba, vjeruje mi braćo ja bih se lako i mirne duše znao opreojiliti, a tovako... Predragović

— Što mi je pri duši teško, kad o Pogorelcima moram da pišem.

Lider novinar

Firer: „Čujes li? Ne, Nikolić reba da osnujemo naše glasilo i da nikoga ne štedimo; jer da ti pravo kažem, tvoje rezervisano držanje prema jednom djelu, čini mi se sumnjivo“.

Niko mali: „Smela me Fireru ona blažena večera Drobjaku u Beogradu. Kada se stanete ljubiti, mene ćete zaboraviti“.

— U kavani Dojmi poslije 12 sati. Vjerni sekretar Jovo, još vjernijem sekretaru Niku malome:

„Ajde Niko, kumim te Bogom spavati, da mogu i ja počiniti“.

— Da sam znao da se neće ništa zamutiti u ovom blaženom svijetu, dok ja ne predjem pedesetu, ne bih se bio zavjetovao da ću pozdravljati li ovom rukom. Lipanjević

— Tekst zakletve: bivšeg agitacionog odbora palate Grgurina za buduće izbore:

„Zaklinjem se svemogućim Bogom, da ću kao član agitacionog odbora za iduće izbore premućati sve što budem čuo i vidio i da neću nikome ništa dojavljivati, pa to bilo i Niku malome. Tako mi Bog pomoga! Amin. U Kotoru... 1937

Potpis

Primljene knjige na ogled

Uredništvo Karampane primilo je na ogled sljedeće knjige:

- 1) Milo Jovović i Miko M.: O dvoboju
- 2) Mutikaša N.: O Ficunizmu,
- 3) Simo Franović: O strpljivosti,
- 4) Gracija: O vsluslarsvu
- 5) Rajka Kate: O poljubcima
- 6) Ladića: O zaštiti domaće industrije radi uspješnijeg punjenja blagajne,
- 7) Pero Kruljo: O povlasticama strane industrije, pa i „Batine“ radi uspješnije konkurencije;
- 8) Lipo M.: O staloznosti,
- 9) M. Milošev: O pomorstvu i ribarstvu u Boki.
- 10) Čuković N.: O trežvenosti,
- 11) Mežlerović i Marko: O zajmovima
- 12) Božo: O ondulaciji,
- 13) Stojan: O vezu,
- 14) Mirko br. 2: O mirkovštini,
- 15) Urednik: O klerikalizmu,
- 16) Rodolfo: O stoprocentu,
- 17) Firer: O plavim košuljama i taktičnom uzroku u odlučnom času sa bojišta, — i prelaza u neprijateljski tabor?.
- 18) Laza: O radu Bokelja,
- 19) Julka: O govornstvu,
- 20) Mesarović: O potrebi rada u raznim udruženjima,
- 21) Tunguzović i Bora M.: O sv. Savi,
- 22) Obličina: O slikarstvu,

- 23) Ignjatijević: O pogorelcstvu,
- 24) Milienka-Kovač: O vjernosti,
- 25) Predragović: O političkoj postojanosti i o „ženidbi“.
- 26) Maestro Miloš: O potrebi izgradnje puteva kroz Grbaji, te uspostave jedne žičane željeznice Kotor-Vranović.

Brzjavni

Kotor, januara

Medjunarodnom Birou rada Zeneva Ovdje rješena kriza nezaposlosti. Radovi na gradnjama Gimnazije, Carinarnice, Radničkog skloništa, Javnih skladišta itd. morali su da budu obustavljeni na kratko vrijeme, dok se ne prikupi nova radna snaga, jer je mješna sva uposlena. O p c i n a

B u d v a, januara

Udruženju umjetnika, Beograd Ovdje zaključeno da se diže novi spomenik. Čim se počnu kupiti prirozi, obratit ćemo vam se za izradu. Isplata garantirana. O d b o r

Beograd, januara

„Glasu Boke“, Kotor Pošaljite nam sto brojeva „Glasa Boke“ sa člankom „Neumoljivi imperativ“. Naši članovi silno se interesiraju za članak, kao za najbolje sredstvo za promjestaie.

Ženidbeni oglas

Mladić, zdrav, feš, crven kao ružica, visoke naobrazbe (u Engleskoj studirao), poznavalac istoka, režiser svih kotorskih društava, pisac i predagač mnogih putešestvija i planova (kao gradnja lovcenskih jezera i regulacija Kotor) i još neopredjeljeni političar, želi poznanstvo, sa gospodjicom, ženidbe radi, isto tako visokih kvalifikacija, koja bi ga pratila i na naučna putovanja po selima, naročito u svoj Grbaji. Ponude sa fotografijom slati na uredništvo Karampane. Diskrecija zajamčena.

Oglas

Društvo „Vampira“ ovim obavješćuje zainteresovane, da više ne prima nikoga u članstvo, izuzevši Kačice i to na intervenciju feš Nikolice.

Zaključujući redakciju, pozdramo sve, kome naudi, nek se prošeta do našeg „Športa“ gostione šjora Vicka i šjora Marice, tamo će naći dobre tripice, zelja kastradine, razne pečenke i dobre dalmatinske kaplje, ako koga ugriže za uho naćice i sobicu dok mu izvjetri — kao neko? —